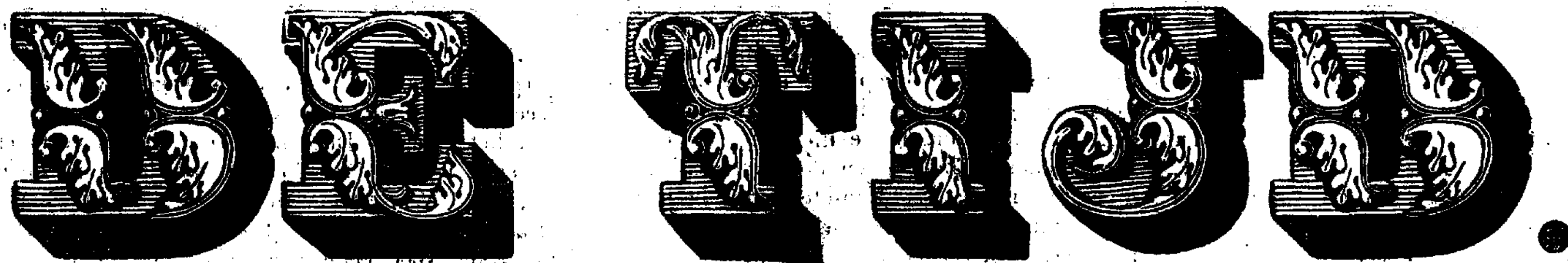
No. 10.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 3,00; voor de buitensteden *f* 3,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden,* enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG 23 JULIJ.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden tegen *f* 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 22 Julij.

Bij de behandeling van de graanwets-vereeniging is het onmogelijk, niet te denken aan de Ieren, die, sinds zoo vele jaren, met hunnen roemwaardigen O'Connell aan het hoofd, den man, die éénig is in zijne eeuw, begaafd met het talent, om eene volksbeweging te leiden naar de regels en binnen de palen der constitutie, streven naar noodzakelijke hervormingen, zonder die te hebben bekomen. De pogingen der Ieren, met zoo veel beleid en krachtsontwikkeling aangewend, en intusschen tot dusverre nog niet met den verlangden uitslag bekroond, zullen aan sommigen misschien schijnen te pleiten tegen onze stelling. Zeer ten onregte nogtans. Het is waar, dat het den Ieren veel moeite heeft gekost en nog kosten zal, om hun doel te bereiken. Maar dit ligt in den bijzonderen toestand van Ierland.

De Ieren vormen eene afzonderlijke natie, verschillend van de Engelschen in zeden, gebruiken, taal, godsdienst, met één woord, in alles. Zij zijn daarenboven een overwonnen volk. Het *vae victis* kleeft nog daarop tot op den dag van heden, alsof zij eerst gister waren bemagtigd. Maar vooral ligt Ierland, eenzaam en verlaten, genoegzaam geheel afgescheiden door de zee, van Engeland. Men zoude kunnen vermoeden, dat daarin eene kracht ligt voor de Ieren; het is juist het omgekeerde; want daar eigenlijk is de zwakheid van Ierland tegen over Engeland.

De beweging der Ieren verontrust de Engelschen minder, omdat zij niet in hunnen boezem plaats heeft. Zij beschouwen die van de verte, zonder haar te zien of te gevoelen. Zij komt hun voor als de stuiptrekking van eene weêrbarstige natie, die het haar opgelegde juk wil afwerpen. Men is dan ook bereid, om ieder oogenblik den sterken arm der gewapende magt te bezigen. En doen zich daartoe geene genoegzame voorwendselen voor, men zal die provoceren, om den inval van het Engelsch leger te wettigen. Waarom zou men daarvoor terug deinzen? Een leger van Engelschen, dat tegen Ieren te velde trekt, brengt immers in hun oog geen burgeroorlog aan? Dat is een oorlog van volk tot volk; en men gaat daartoe des te gemakkelijker over, omdat de Engelschen, in hunne overmagt, geene andere schade te vreezen hebben, dan de oorlogskosten, die ruim worden vergoed door het behoud van het statusquo. De ondervinding heeft het geleerd. Heeft men laatstleden jaar, nog niet eene poging aangewend, om Ierland zijne toevlugt tot de wapenen te doen nemen, ten einde regt te hebben om de Iersche beweging geweldadig te onderdrukken? O'Connell heeft al zijn vernuft, geheel zijnen invloed moeten bezigen, om de uitgelokte uitbarsting te voorkomen.

Als nu de Ieren, in plaats van een volk te zijn, slechts eene partij waren, als zij op Engelschen bodem, onder de Engelschen verspreid, woonden, gelijk wij Katholijken hier onder de Protestanten zijn gehuisvest; dan ware hunne beweging oneindig krachtiger, zij zetelde dan in den boezem van Engeland zelve; dagelijks zoude zij tastbaar zijn in de belemmeringen, waarin zij iederen dag de regering of de haar vijandige partij zoude wikkelen. Haar geweldadig te onderdrukken ware onmogelijk. Hoe zou men dat kunnen doen? De burgeroorlog, die daaruit kon ontstaan, ware nog het minste kwaad. Er zoude dan voor Engeland geene andere uitkomst wezen, dan de wenschen der Ieren zoo spoedig mogelijk te bevredigen.

De geschiedenis der laatste jaren bevestigt overigens onze beschouwingen over dien toestand van Ierland. De emancipatie der Katholijken, ofschoon die gelijk stond met eene virtueele omwenteling, is veel spoediger en gemakkelijker verkregen, dan de andere vorderingen der Ieren. De reden hiervan zit zeker voor een groot gedeelte daarin, dat die emancipatie mede werd gevorderd door de katholijke Engelschen. Deze, omdat zij zich bewegen in het hart van Engeland, hebben de Ieren eene kracht bijgezet, die tot beslissing der vraag niet weinig heeft moeten bijdragen.

Het is dus buiten twijfel, of de afgelegen ligging van Ierland heeft nadeelig gewerkt op de edelmoedige pogingen zijner vrijheidlievende inwoners. En tusschen hen en ons is derhalve geene gelijkstelling mogelijk; want onze positie is oneindig gunstiger. Daarbij komt nog, dat het Iersche volk arm is, uitgeplunderd en uitgezogen, gelijk het is, door Engeland.

En nogtans, ondanks dien toestand, en ondanks die armoede, hoe ver hebben zij het niet gebragt? Zeker; zij zijn er nog ver af van de repeal te zullen verkrijgen. Maar de vraag is, of O'Connell zelf ooit ernstig gemeend heeft die te zullen erlangen. Er bestaan alle redenen, om het te betwijfelen. Daarentegen de verbetering van den politieken en maatschappelijken toestand van Ierland schijnt zeer nabij te zijn. En, wat bevreemden mag, en waarop wij vooral willen wijzen, tot de bespoediging daarvan hebben niet weinig bijgebragt de ergste vijanden van Ierland.

Sir Robert Peel had, denkelijk om eene concessie te doen aan de ultra Tory's, wien hij de graanwet opdrong, eene wet tegen de Ieren voorgedragen, zeer juist beteugelingswet genaamd, waarbij gansch Ierland, als in staat van beleg verklaard, niets meer of minder dan buiten de wet werd gesteld. Die voordragt moest strekken tot bevrediging, dat wil zeggen tot beteugeling der Ieren, aan wier vorderingen geene voldoening scheen te zullen worden gegeven. Maar die Tory's, spijtig tegen Robert Peel om de graanwet, hebben gebruik gemaakt van die voordragt, welke geheel overeenstemt met hunne sympathiën, om het ministerie omver te stooten! Zij wisten, dat daarmede tevens de zaken van Ierland eenen anderen weg moesten ingaan; zij wisten, dat de tot nu toe vooral door hun toedoen geweigerde hervormingen zouden moeten worden ingevoerd; maar ten spijt van den haat, dien zij de Ieren toedragen, ten spijt van hunne belangen, die bij de hervormingen veel zullen moeten lijden, hebben zij wraak willen nemen tegen Robert Peel, en hunne oude ingewortelde driften tegen de Ieren voor een oogenblik vergeten.

De gevolgen daarvan zijn niet uitgebleven. Sir Robert Peel heeft onmiddellijk verklaard, dat die hervormingen nu in Ierland onvermijdelijk waren geworden, dat hij het opvolgend kabinet uitnoodigde die te bewerken, en dat hij zich gelukkig zoude achten daaraan zijne ondersteuning te leenen. Lord John Russell heeft dan ook bereids tweemalen de verpligting op zich genomen, om die taak te aanvaarden.

De zaak van Ierland, in plaats van ons af te schrikken, moet ons derhalve bemoedigen. Indien zij, de arme Ieren, in oneindig moeijelijker omstandigheden geplaatst dan wij het zijn, kunnen zegevieren in den vreedzamen strijd voor hunne regten, hoeveel te meer wij Nederlanders, die, in vergelijking met de Ieren, slechts weinige hinderpalen te bekampen hebben?

Daarbij ziet gij niet, hoe de omstandigheden soms vijanden kunnen brengen tot bevordering van hetgeen zij anders vervolgen? Eene hopelooze zaak kan zóó tot een goed einde worden gebragt; en wij zouden niet vertrouwen, als alles ons welslagen belooft? Dit ware eene zwakheid, den Katholijk onwaardig.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, 22 Julij.

Blijkens de laatste aflevering van de »Algemeene Konst- en Letterbode" is het Friesche Genootschap voor Geschied-, Oudheid- en Taalkunde niet zoo ongerijmd geweest van wijlen den heer J. F. Willems, te Gend, *na zijnen dood*, tot buitengewoon lid te verkiezen, »gelijk," zegt de Konst- en Letterbode, »het zeer gebrekkig berigt in het *Handelsblad* verkeerdelijk gemeld heeft." De verdienstelijke geleerde Johannes Francis Willems, was, *voor zijnen dood*, slechts als zoodanig *voorgedragen*.

Eenige bladen zijn gewoon herhaaldelijk in het jaar het berigt te ontvangen, of aan andere dagbladen te ontleenen van den door ziekte geschokten gezondheidstoestand van den Paus. Tijdens het leven van Gregorius XVI, onsterfelijker gedachtenis, had zulks eenigen schijn van grond bij zijne hooge jaren. Maar ziet, naauwelijks heeft Pius IX den Pausselijken zetel beklommen, of ook hem kan men geene maand gezondheid laten. Men heeft reeds gesproken, dat hij ernstig zoude zijn ongesteld geweest.

Een brief uit Rome van den 11 Julij ll. meldt ons echter, zonder van eenige ongesteldheid te gewagen, dat Z. H. de beste gezondheid geniet.

De aanvrage tot concessie voor eene spoorlijn van Amsterdam naar den Helder, met een zijtak van Castricum naar Haarlem, staat op goeden voet. Men berigt ons uit de residentie, dat het Ministerie van binnenlandsche zaken daarop gunstig heeft berigt. Het Ministerie van oorlog neemt die thans in overweging. Ook daar kan geen ander dan voordeelig advies worden uitgebragt. Men verwacht dus, dat de zaak eerstdaags, en wel voor het vertrek van Z. M. naar Luxemburg, haar beslag zal krijgen.

'sGRAVENHAGE, 21 Julij. Z. M. de Koning zal niet zoo spoedig de Luxemburgsche en Duitsche reis aannemen, als men dit vroeger heeft gemeld. Want men verneemt, dat de Koning voornemens is, eerst de wed-ren te Scheveningen met zijne tegenwoordigheid te vereeren, die op den 3 Augustus invalt.

— Men verzekert, dat door het ministerie van binnenlandsche zaken, op autorisatie des Konings, is van de hand gewezen de aanvrage tot concessie van eenen spoorweg van Dordrecht over Gorinchem, Tiel tot den Rijn-Spoorweg.

— Het plan van eene haven te Scheveningen blijft bij voortduring een onderwerp van ernstige overweging. De heer P. Kock, Ingenieur van den waterstaat is thans werkzaam met de benoodigde opmetingen en peilingen.

APELDOORN, 20 Julij. HH. KK. HH. de Prins en de Prinses van Oranje, hebben gisteren een bezoek gebragt op den huize de Pol, bij Z. Ex. den Minister van Staat, Baron Schimmelpenninck van der Oye.

LEEUWARDEN, 20 Julij. Heden voormiddag ten 10 ure is Z. M. de Koning met gevolg alhier andermaal van Harlingen aangekomen, en afgestapt aan het paleis, waar Hoogstd. door de provinciale, stedelijke en militaire autoriteiten werd ontvangen en verwelkomd, waarna Z. M. zich bij herhaling aan het publiek vertoonde en met toejuichingen begroet werd. Z. M. zal heden den schouwburg met een bezoek vereeren, om morgen naar Groningen en Woensdag over Bolsward een gedeelte onzer zeedijken in oogenschouw te nemen, en door Gaasterland naar de Lemmer te vertrekken, ten einde aldaar per stoomboot naar Kampen over te steken. Op den laatstgenoemden togt zou Z. M., zoo men wil, tevens te Wijckel de prachtige graftombe voor Menno, Baron van Coehoorn, gaan bezigtigen, en daardoor hulde bewijzen aan dien grooten Nederlandschen vestingbouwer, die in de nabijheid dezer stad geboren werd. *(L. C.)*

[illegible]

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 Julij. H. M. de Koningin heeft bestellingen gedaan van kostbare kerkgewaden, welke zij voornemens is ten geschenke aan Z. H. Paus Pius IX aan te bieden.

— De heer generaal de Montholon is den 15 Julij op vrije voeten gesteld.

— Een dagblad uit Algerie wil weten, dat de heer Thiers na afloop der verkiezingen, Algerië zal bezoeken.

— Er loopt een gerucht, dat er een plan bestaat, om ook de vrouwen toegang te verleenen tot het ontvangen van de orde van het legioen van eer.

— De ontvangsten van den Noorder-Spoorweg zijn altijd opklimmend en hebben in de laatst afgeloopene week 178,447,33 francs bedragen. Dit cijfer kan echter niet als grondslag van de toekomstige opbrengst van die linie worden aangenomen, daar zij de voornaamste middelen tot welslagen nog ontbeert. Alle Engelsche Ingenieurs, die deze linie bereisd hebben, vergelijken het vermoedelijk vertier op dien weg met dat van den spoorweg van Londen naar Birmingham, eene der oudste spoorweglinien van Engeland.

TOULOUZE, 16 Julij. Men verhaalt ons zoo even, dat gisteren avond, op het oogenblik, dat de voornaamste vertegenwoordigers der legitimistische partij het hotêl de l'Europe wilden binnentreden om deel te nemen aan een feestmaal, hetwelk bij gelegenheid van den 15 Julij zou gehouden worden, de centrale Commissaris en de heer Aumont, Commissaris van Policie tusschen beiden zijn getreden en de gasten belet hebben, aan het feestmaal deel te nemen. Men zegt, dat de Policie kennis droeg van de toasten, welke bij die gelegenheid zouden worden ingesteld. *(France Meridionale).*

ALGIERS, 12 Julij. Gisteren, omstreeks den middag, verkondigden vijf kanonschoten van het wachtschip, voor deze stad gestationneerd, en welke oogenblikkelijk door de batterijen aan wal werden beantwoord, het in de haven binnenloopen van het fregat *Albatros*, aan boord waarvan Mgr. Pavy, de nieuwe bisschop van Algiers, zich bevond. Eene talrijke menigte wachtte op de legplaats der admiraliteit de aankomst af, en op het oogenblik, dat de sloep, waarin Z. Hoogw. gezeten was, van boord stiet, wapperden eensklaps talloze vlaggen op alle schepen, die zich in de haven bevonden, en de kreten: leve de koning! door de matrozen aangeheven, werden door de aan wal te zamen dringende menigte met uitbundig gejuich herhaald. Mgr. Pavy heeft zich het eerst naar de woning van den admiraal begeven, en vervolgens naar een fraai versierd paviljoen, hetwelk aldaar door de zorg der geestelijkheid was opgerigt, welke zich in processie naar het admiraliteits-huis begeven had, om haren nieuwen bisschop met den voor zulk eene plegtigheid voorgeschreven ritus te ontvangen. De directeur generaal der burgerlijke diensten, de directeur van het binnenlandsch beheer en der kolonisatie, benevens eene menigte andere hoofd-ambtenaren, beijverden zich, om door hunne tegenwoordigheid den luister van het Katholijk feest te verhoogen. Het kapittel van Algiers, aan welks hoofd zich de Eerw. vicarius-generaal Dagret bevond, heeft Mgr. Pavy met eene treffende toespraak begroet, welke door den bisschop op eene waardige wijze werd beantwoord. Daarop stelde zich de trein in beweging, den weg naar de hoofdkerk inslaande, tusschen eene dubbele rei, gevormd door de troepen van het garnizoen.

Aan de kerkdeur heeft de heer Pelletan tot Z. Hoogw. op nieuw het woord gevoerd. Na ook deze toespraak op de meest gepaste wijze beantwoord te hebben, heeft Mgr. Pavy het spreekgestoelte beklommen, en aldaar een gedeelte van zijn mandement voorgelezen, hetwelk op de talrijk vergaderde menigte, die zich onder zijn gehoor bevond, den levendigsten indruk heeft gemaakt. Daarna gaf Mgr. Pavy den bisschoppelijken zegen, en verliet de kerk, zich naar het bisschoppelijk paleis begevende, alwaar Z. Hoogw. de gelukwenschingen van alle burgerlijke en militaire autoriteiten ontvangen heeft.

Heden heeft Mgr. aan boord van den *Cameleon*, met den heer de Salvandy, minister van het openbaar onderwijs, de kust bezocht. De heer Salvandy, is van zijn uitstapje naar Blidah en Medeah teruggekeerd; hij zal vervolgens de provincie Constantine bezoeken, en van eene der havenplaatsen naar Frankrijk oversteken. *(Akhbar.)*

— Men verzekert, dat de bey van Tunis aan de vertegenwoordigers der Europesche hoven zijn voornemen heeft te kennen gegeven, van in zijne staten nieuwe hervormingen te zullen invoeren, en dat daaronder vooral behoort het benoemen van een raad van state, wiens bestemming zijn zal, het oordeel uit te brengen over de wijze, waarop de wetgeving des rijks in burgerlijke, handels- en strafzaken tot in de bijzonderheden zal geregeld worden; deze instelling zou eenigzins gevormd worden naar die, welke in Europa bestaan.

MADRID, 15 Julij. De heer Lasherac is eergisteren per post naar Frankrijk en België vertrokken. Hij heeft, zegt men, in last, eene speciale zending van het gouvernement te vervullen. Onderscheidene andere voorname personen van Madrid, waaronder men den markies de Miraflores noemt, zijn buitenlands vertrokken. Men wil, dat ook hunne reis eene hooge diplomatische zending ten doel heeft.

— *La Esperanza* beweert, dat er sinds eenige avonden altijd een zeker getal officieren in de kazerne blijft, welke gereed moeten zijn, om op het eerste teeken onder de wapens te zijn. *L'Espanol* ontkent die bewering. Echter is het zeker, dat de rust der hoofdstad niet in het minst is verstoord geworden. Er is in eenige kringen sprake geweest van een plan, hetwelk bij de regering zou bestaan, om de burgerwacht te vermeerderen. Dit gerucht eischt echter nadere bevestiging.

LISSABON, 8 Julij. De Portugesche uitgewekenen, op welke de amnestie door het gouvernement is toegepast, hebben, voor twee dagen, hunne intrede in Lissabon gedaan. Hunne komst is door eenige kanonschoten aangekondigd, en de geheele bevolking is hun vol geestdrift naar het schoone plein de la Memoria, een der grootste van Europa, te gemoet gestroomd.

Op het oogenblik van hunne ontscheping werden de uitgewekenen met het levendigst vreugdegejuich begroet. De generaal Iriarte, de Spaansche uitgewekene, heeft aan het hoofd van de deelgenooten zijner ballingschap, tot de Portugeesche uitgewekenen eene aanspraak gehouden.

De generaal Vasconcellos heeft die rede van den Spaanschen generaal beantwoord. Twee uren daarna is de volksmenigte zonder stoornis uiteengegaan, onder de kreten van: leve de koningin! leve de constitutie! leve de nationale garde!

De Portugeesche vaderlandsgezinden hebben het voornemen gemaakt, om de opbrengst van eenige tooneelvoorstellingen ten voordeele der Spaansche uitgewekenen te doen strekken.

ENGELAND.

LONDEN, 19 Julij. Men wil, dat de meerderheid zich aangaande de suiker-kwestie tegen het nieuw ministerie van lord John Russell zal verklaren, en dat het Kabinet de Kamer der gemeenten zou ontbinden. Deze maatregel schijnt onvermijdelijk, en zou binnen weinige dagen plaats hebben. Lord Brougham heeft zich in de Kamer der lords aan het hoofd der oppositie tegen het Kabinet geplaatst.

— De grijze hertog van Wellington heeft een smartelijk verlies ondergaan; zijn vier-jarige kleinzoon, de erfgenaam van zijnen naam en zijn fortuin, is overleden.

— De bekeeringen tot het Katholicisme volgen elkander in Engeland met snelheid op. De kapitein Fullerton en zijne familie hebben het voorbeeld van lady Georgi Fullerton, de schrijfster der beroemde roman: *Ell Middleton*, gevolgd en het Katholijk geloof omhelsd. D Eerw. heer John Georges Wenham, van het Magdalena collegie te Oxford, is mede tot het Katholicisme overge gaan. Deze bekeering maakt veel gerucht.

— Men heeft dezer dagen in de nabijheid van Marke Weighton, in het graafschap York, den eersten stee gelegd van het klooster der H. Drievuldigheid, bestem voor eene normaal-school tot vorming van onderwijzers tot eene geestelijke orde behoorende, en om deze voort te bekwamen tot het besturen van Katholijke liefdescholen voor jonge kinderen van het mannelijk geslacht. Den 2 Julij hebben de Katholijke inwoners der stad Bridport met grooten luister bezit genomen van het nieuwe kerkgebouw van SS. Maria en Catharina. Mgr Ullathorn, apostolisch vicaris van het westelijk district van Engeland, heeft zich, van eene aanzienlijke priesterschaar vergezeld, in processie rondom het gebouw begeven, en vervolgens, na de groote deur te zijn binnengetreden, de H. Dienst pontificaal gecelebeerd.

— De verbazende overvloed van aankondigingen en advertentiën, die te Londen, zoo in dagbladen als door middel van aanplakbilletten worden gebezigd, heeft de industriëelen op het denkbeeld gebragt, om een nieuw stelsel in te voeren. Thans ziet men door de geheele stad mannen met witte kielen aan, waarop in groote leesbare letters staan aangeduid: de voorwerpen, die te koop worden aangeboden, benevens de prijzen en de huizen, alwaar ze te verkrijgen zijn. Onderscheidene ondernemers van goedkoope stoomboot-diensten hebben van dit zonderling middel gebruik gemaakt. Die wandelende advertentie-mannen kunnen zich bovendien met andere werkzaamheden bezig houden; het eenige, wat gevorderd wordt, is, dat zij onophoudelijk de straten doorkruisen.

LISSABON, 10 Julij. De Miguellistische opstand zal spoedig geheel gedempt zijn. Het blijkt heden ten duidelijkste, dat die lieden, welke zich aan het hoofd dier partij bevinden, de volstrekte nutteloosheid van dien opstand inziende, thans den gloed trachten te dooven en bepaaldelijk weigeren, zich in eenig opzigt met eene hopelooze poging in te laten. Niet een Miguellist van eenigen invloed heeft daaraan deel genomen. De generaal Porvors, die voorheen het Miguellistisch leger aanvoerde, en wien de opstandelingen natuurlijk als hun opperhoofd aanzagen, heeft zich tegen die poging verzet door zich bij de andere leden der junta's van Tra-los-Montes aan te sluiten. Onder zulke ongunstige omstandigheden hebben de Miguellisten de zaak moeten opgeven. Nog slechts eenige weinige onbeduidende guerillas zwerven in de noordelijke provinciën rond.

De hertog van Palmella houdt zich bezig met een plan tot hervorming van het financiëel stelsel. Deze werkzaamheden hebben eene vertraging ondergaan ten gevolge van de uiteenloopende gevoelens van de leden der commissie, tot het opmaken van het voorstel. Het schijnt zeker, dat men voornemens is, alle salarissen en bezoldigingen op eene zeer beduidende wijze te verminderen, het aantal burgerlijke ambtenaren in te krimpen en het leger bijna op de helft van den thans bestaanden voet te brengen.

De Regering bevindt zich op dit oogenblik in eene groote verlegenheid. De inning der belastingen in de provinciën is opgeheven, en de middelen, die het gouvernement thans ter zijner beschikking heeft, zijn die, welke het van de tabak, en van de in- en uitgaande regten trekt. De bank gaat met hare betalingen voort, maar in eene zeer kleine verhouding. Het is zeker, dat de Cortes den 1. September niet zullen kunnen bijeenkomen, zoo als men had vermoed, want de ministers hebben zich nog niet kunnen verstaan over de wijze, waarop de verkiezingen zullen plaats hebben. Deze vertraging heeft een groot misnoegen verwekt. *(Morn. Her.)*

DUITSCHLAND.

De *Allgemeine Zeitung* van den 15 bevat de tijding, dat de Koning van Pruissen tot minister van Binnenlandsche zaken heeft benoemd den heer v. Bodelschwing, die deze functien gedurende een jaar ad interim heeft waargenomen. Het koninklijk besluit houdt in, dat de heer v. Bodelschwing den titel en de inkomsten van staatsminister zal behouden.

— Men wil dat de handelskwestie, welke onlangs tusschen Oostenrijk en Sardinië is gerezen, weldra aan de uitspraak van Pruissen zal onderworpen worden.

— Men meldt uit Silezië van den 5 dezer maand, dat de Russische en Pruissische troepen Krakau den 13 zouden moeten verlaten, dewijl, ingevolge nieuwe overeenkomsten tusschen de drie Noordsche Mogendheden gesloten, Oostenrijk alleen de staten dier kleine republiek zal bezetten.

De dagbladen van St. Petersburg bevatten berigten van den Caucasus dd. 22 Junij. Schamyl-Bey heeft op de Russische posten, welke langs de oevers van de Sunscha op afgelegene plaatsen waren uitgezet, herhaaldelijk aanvallen gedaan; doch naar luid der officiele rapporten,

zou hij overal met verlies teruggeslagen zijn. Echter moet een korps van 80 kosakken door circassiers omsingeld zijn geweest, en zou onvermijdelijk zijn omgekomen, indien het niet in tijds ware ontzet geworden.

De Koning van Denemarken heeft dezer dagen eene publicatie afgekondigd, waarbij hij verklaart, dat hij, na een naauwkeurig onderzoek van de vraagpunten, die over de Deensche troonsopvolging in de hertogdommen Sleeswijk en Holstein onbeslist gebleven waren, het volgend besluit genomen heeft. Het hertogdom Sleeswijk maakt een onafscheidelijk deel van het koningrijk Denemarken uit, en de opvolging is volstrekt dezelfde voor het hertogdom als voor het koningrijk. Het regt van opvolging der koninklijke familie van Denemarken bestaat niet zoo geheel met betrekking tot het hertogdom Holstein, maar even zeer als de Koning en zijne erfopvolgers zich zoo nu als in het vervolg, verpligt rekenen hunne regten op Sleeswijk te handhaven, zal hij zich even zoo ten doel stellen, de beletselen uit den weg te ruimen, die zich tegen de integriteit der Deensche erfopvolging in Holstein opwerpen. Overigens brengt dit besluit volstrekt geene verandering te weeg in de betrekking, die tusschen de hertogdommen en Denemarken bestaat.

Dit stuk onder dagteekening van den 8 Julij, is door den koning, den kroonprins, prins Frederik Ferdinand en de ministers onderteekend.

BERN, 13 Julij. De vertegenwoordigende raad heeft heden zijne beraadslaging over het plan van eene radikale regeringsvorm geëindigd. Het voorstel is met 88 leden aangenomen; 9 hebben het verworpen; 2 of 3 hebben zich van de stemming onthouden. Onder de minderheid bevonden zich 2 radicalen, de heeren Och senbein en Sury, 7 aristocraten en 1 tot de behoudende partij behoorende. De heer Neuhaus, die aan de werkzaamheden van den raad weinig deel heeft genomen, stemde tegen het voorstel.

— Het gerucht heeft zich heden verspreid, dat te Lucern alle manschappen, die nog in werkelijke militaire dienst zijn of tot den landstorm behooren, zijn opgeroepen. Dezen morgen, ten 6 ure, zal de landstorm van het balluwschap Willesau te Zell bijeenkomen. De uitvoerende raad heeft den directeur der posterijen, Geissbuhler, naar Hatwijl gezonden, om zich van den waren toestand der zaken te overtuigen. (*Zür. Zeit.*)

— Ofschoon de Zwitsersche kantons, tot het Katholijke verbond behoorende, tot nog toe geene merkbare maatregelen van verdediging genomen hebben, zijn zij echter tegen een onverhoedschen aanval gewapend en hebben vast besloten, hunne gelederen niet te verbreken, welke ~~bonding het eedgenootschap dienaangaande ook mogt~~ aannemen.

— De vertegenwoordiging van Bern had besloten ieder van het bekleeden van openbare bedieningen uit te sluiten, die als een voormalig leerling van de Jesuiten bekend staat. Men heeft dit besluit echter reeds in de volgende zitting moeten opheffen, ten gevolge van de eenparige voorstellingen van de gedeputeerden van Jura, aan wie het gelukt is te doen begrijpen, hoe willekeurig, hoe tyranniek en onzinnig zulk eene wet zou zijn. In dezelfde zitting, is de staatkundige meerderjarigheid, die het regt van verkiesbaarheid medebrengt, op den ouderdom van twintig jaren bepaald, en dus een jaar voor het tijdstip, waarop een jongeling gerekend wordt, in staat te wezen om zijne eigene zaken te besturen, en waarop hij, volgens de wet de burgerlijke meerderjarigheid verkrijgt.

— Uit *Zwitzerland* schrijft men ons:

ZURICH, 8 Julij. Wat te voorzien was, heeft zich dan eindelijk bewaarheid. Zoo lang heeft het ons uit Duitschland overgewaaide communismus en radicalismus, de grondslagen van het volksgeluk, de orde in het godsdienstige en staatkundige ... bestookt; zoo lang hebben zij, die bij de handhaving der gevestigde orde niets te verliezen, maar van hare omverwerping alles te hopen hadden, zoo lang hebben de volksleiders — godsdienstleeraars, volksonderwijzers (als zij zich durfden noemen!) de hoofden der maçonnieke en anti-sociale clubs hunne verderfelijke leer in het geheim en later in het openbaar der helaas! reeds zoo zeer geschokte en geteisterde bevolking verkondigd, dat het gevaar eener algeheele ontbinding van ons maatschappelijk bestaan steeds dreigender en dreigender werd. Goddank! intusschen, dat de besmetting nog niet algemeen tot alle kantons is doorgedrongen! Zij zelfs, die aanvankelijk verblind waren omtrent de beteekenis en strekking der onder de aanbieding van »liberaler" verkondigde leer, zijn, bij het aannaderen van het gevaar eener gewelddadige ontbinding, tot meer heldere inzigten teruggekeerd, en beklagen zich, medegewerkt te hebben tot de voeding van het monster, dat spoedig zijnen verscheurenden klaauw dreigt te slaan op de bondsacte, den hoeksteen van het een en ondeelbaar bestaan van Zwitserland. Daarover beklagen zij zich te meer, wijl zij gevoelen, hoe moeijelijk, hoe schier ondoenlijk het hun is, het door hen zelf losgelaten monster te breidelen. Gelukkig evenwel, dat er nog van eene andere zijde hulp en uitkomst daagt. De kantons Uri, Schweitz, Unterwald, Lucern, Friburg, Zug- en Walliserland hebben hunne krachten vereenigd en zich tot een Bondgenootschap gevormd, ter verdediging *hunner gemeenschappelyke belangen* niet alleen, maar vooral ten einde een dam op te werpen tegen het gevaar, waarmede het communismus en radicalismus de godsdienstige en staatkundige orde in *geheel* Zwitserland bedreigen. Dit Bondgenootschap heeft reeds onberekenbare krachten in haren eigen boezem; dit bondgenootschap zal bijval en ondersteuning vinden bij allen, die het wel meenen met het gemeenschappelijk vaderland; dit Bondgenootschap, het kan niet anders! op zulke hechte grondslagen gevestigd, zal alweêr de orde over de wanorde doen zegepralen.

Dat nu het federaal bestuur zich tegen de instandhouding van het Katholijk Bondgenootschap verzetten zou, is niet te denken. Op grond van de federale-bondsacte mag het niet tot zulk een verzet besluiten. Wat echter de landdag ook besluiten moog, het Bondgenootschap zal niet dulden, dat een besluit te zijner ontbinding wederregtelijk ten uitvoer worde gebragt.

Een particulier schrijven uit Constantinopel, dd. 27 Junij ll., berigt het volgende: Een der voorregten, een der schitterendste, maar minst benijde voorregten onzer H. godsdienst, is, als men weet, de vervolging, die altijd en overal de Kerk vergezelt, en ik behoef niet op voorbeelden te wijzen, om de overtuiging te vestigen, dat het genot van dit voorregt haar nu evenmin als ooit te voren onthouden wordt.

Wie echter geloof zou slaan aan de mededeelingen der Protestantsche bladen van America — let wel, van America! zou gemakkelijk in den waan kunnen geraken, dat het Protestantisme alhier tegenwoordig evenzeer zijne vervolgingen te verduren heeft, als onze H. Godsdienst. Hij zou intusschen het spoor ten eenemale bijster zijn. Ziet hier, wat er van de zaak is.

De methodistische zendelingen, die sinds veertien jaren hun best doen om het weinige geloof, dat nog bij de niet-vereenigde Armeniërs schuilt, te verbasteren of weg te nemen, hadden, nu zes maanden geleden, hunne weinige volgelingen zoodanig opgewonden, dat deze eindelijk besloten uit de schaduw te voorschijn te treden, waarin zij zich tot dusverre voorzigtelijk verscholen houden, en zich eene openlijke en erkende eeredienst te stichten. De patriarch verzette zich hiertegen met zijn geestelijk gezag en sprak den banvloek over hen uit. Daarop begonnen de protestantsche predikanten terstond van de schreeuwende vervolging te gewagen en zonden aan hunne inschrijvers in Amerika de hartroerendste verhalen van hetgeen zij voor de zaak der vrijheid te lijden hadden. Zij muntten uit in het voordragen van zulke episodes, als men zoo bij menigte in de *Missionary-Herald* vindt opgeteekend, en zulks vooral ten tijde van de meetings; waarin de onkosten-rekening der buitenlandsche zendingen ter goedkeuring wordt voorgelegd. Dit is een redenaars-hulpmiddel, om voor de onbeduidendheid der vroeger aangewende pogingen eene verschooning te vinden en om tevens diegenen tot geduld en edelmoedigheid aan te sporen, welke het vonnis van leven of dood der zendelingen in de schatkist van het genootschap besloten houden. De goedhartige Amerikanen, die voor goede munt aannemen, wat zij niet kunnen nagaan, verheugen zich met de hoop, waarmede men hen in slaap wiegt: namelijk, dat voortdurende en steeds vermeerderde offers een goeden uitslag zullen te weeg brengen. Men ziet hieruit, dat deze lieden, welke in den handel zulke bekwame speculanten zijn, niets weten van de belangen, die een meer dan gewoon verstand vereischen.

Intusschen begonnen de Armeniërs, genoegzaam onderrigt, eene groote beweging te maken met brochuren en verzoekschriften aan de vrienden van waarheid en vrijheid, welke meestal onderteekend waren met de woorden: »Een slagtoffer van de vervolging, een vervolgde," enz. Zelfs namen zij hunne toevlugt tot de hooge bescherming van den Engelschen gezant, die hun volgaarne op nieuw zijnen ijver en zijne hulpvaardigheid zou hebben betoond, indien zij zulks waardig waren geweest. Doch na een ernstig onderzoek bleek het uit een medegedeelden brief van een Engelsch dagblad, welke onder zijn oog geschreven was, en die ons is medegedeeld geworden, dat de meeste van die lieden bankroetiers en veroordeelden waren, die door gehuichelde godsvrucht eenig belang voor zich wilden opwekken.

Van eene andere zijde heeft de Armenische Patriarch een langen brief in het Engelsch doen opstellen, welke, indien hij in de Engelsche en Amerikaansche dagbladen wordt medegedeeld, de zaak der methodisten weinig voordeel zal aanbrengen. Hij begint met het belagchelijke te doen uitkomen van den naam *evangelisch*, »die zij zich aanmatigen," zeide hij, even alsof de Armeniërs, die aan zijn gezag onderworpen zijn, dien titel niet eerder verdienden dan zij, die door hunne leerstellingen misleid, die van het Evangelie niet meer naleven? Men oordeele, of het met het Evangelie overeenkomstig is, dat zij het Sacrament des Doopsels verachten en zeggen, dat het niets meer is, dan een eenvoudig merkteeken, zoo als de besnijdenis? dat zij op spottenden toon spreken van het Sacrament der Eucharistie en de noodzakelijkheid daarvan loochenen? dat hunne leerlingen verwarring en verdeeldheid onder zijne kudde te weeg brengen, en dat zij, hierover ondervraagd zijnde, tot antwoord geven: *dat zy daarvoor door de zendelingen betaald worden*; Gij verhaalt, dat gij vervolgd wordt; maar zijn er te Constantinopel, aan geene vertegenwoordigers van Mogendheden, die de billijkheid liefhebben, om die zaak te onderzoeken en te beletten? Leven wij hier in de woestijnen van het heidendom? In veertien jaren tijds hebt gij, alles te zamen genomen, een zestig personen aangewonnen; onder welk getal mannen, vrouwen en kinderen begrepen zijn.... en ik daag u uit, om mij onder die proselyten er één aan te wijzen, die de middelen heeft om te bestaan. Gij bedriegt alzoo uwe lastgevers, wanneer gij hun schrijft dat gij honderd of twee honderd personen tot uwen last hebt...." Eindelijk brengt hun de Patriarch den laatsten slag toe, door hun toe te roepen: »Gij zegt, dat de naam alleen van Protestant u en de uwen ontelbare mishandelingen berokkent; dit is eene handtastelijke logen. Wij noemen u zelfs nooit bij dien naam, daar wij weten, dat gij met de protestanten van Engeland en van andere rijken ten eenenmale verschilt."

ITALIE.

ROME, 10 Julij. Men verzekert, dat Z. H. de Paus voornemens is, binnen kort eene reis naar de verschillende legatiën te ondernemen, ten einde zelf de bezwaren zijner onderdanen te onderzoeken en die zoo krachtig mogelijk te herstellen. De nieuwe Paus zal hierin het voorbeeld van Julius II volgen. Het schijnt zeker te zijn dat de Zwitsersche regementen zullen worden afgedankt. Men verhaalt onder het publiek eene menigte trekken van de goedhartigheid en vergevensgezindheid des H. Vaders; ook is het vertrouwen, dat hij in het volk stelt, het voorwerp van alle gesprekken. Toen Z. H. zich, eenigen dagen geleden, te voet naar de Klooster-kerk Dell' Unita begaf, waagden het eenige personen, die zich het digtst bij hem bevonden, hem te herinneren aan welk gevaar hij zich blootstelde; de Paus antwoordde hun glimlagchend, dat hij niets behoefde te vreezen, wanneer hij zich te midden zijner onderdanen bevond. Zulke woorden, welke van mond tot mond herhaald worden, maken een diepen indruk op het gemoed der Italianen, en men kan zich gemakkelijk, een denkbeeld maken van den geestdrift, die hen voor den nieuwen Paus bezielt. Zelfs de bevolking van Romagna schijnt alle lust tot onstuimigheid en verzet verloren te hebben, omdat Paus Pius IX een Romagnool van geboorte is. Dit laatste intusschen doet zien, door welke schijnbare kleinigheden de kunstmatig opgeruide hartstogten des volks tot bedaren zijn te brengen.

— Een dagblad van Venetië had aangekondigd, dat HH. Em. de Kardinalen Gizzi en Amati, door den H. Vader tot staats-secretarissen, de een voor binnenlandsche, de ander voor buitenlandsche zaken benoemd was. Een particulier schrijven uit Rome van den 7 dezer maand aan *l'Ami de la religion* toont aan, dat dit berigt te voorbarig is verspreid geworden.

— Men meldt uit Turin: Alles wat men in den laatsten tijd heeft verhaald aangaande de gunstige stemming van onzen Koning voor groote staatkundige hervormingen, schijnt van allen grond ontbloot te zijn geweest; alles zal zich bepalen tot eenige weinig beduidende wijzigingen in sommige takken van bestuur, en het schijnt zich te bevestigen, dat de Koning nimmer voornemens is geweest, een stap verder te doen. De graven Ferri en Belli en vele andere aanzienlijke Italianen, die om staatkundige redenen naar Sardinië gevlugt waren, zijn weggezonden en de beroemde d'Azeglio heeft eene uitnoodiging ontvangen om het land te verlaten. De Koning heeft door deze maatregelen aan den eenen kant alle achterdocht, die men zou kunnen voeden, van zich willen afweren, en van eene andere zijde zonderlinge verwachtingen, die men mogt koesteren, willen verijdelen.

HANDELSBERIGTEN.

Carga-Lijsten.

Amsterdam, 21 Julij.

SURINAME, Willems, Henriette: 30 v. Suiker, J. A. Altmann; 30 v. Suiker, Gebr. Reelfs; 28 v. Suiker, B. Kooij Jzn; 28 v. Suiker, Charbon & Zoon; 10 v. Suiker, van den Broek; 6 v. Suiker, Funck & Boese; 4 v. Suiker, C. Smit; 40 b. Katoen, B. A. Mohr; 15 v. Rum, Thijm, Rotholjs & Comp.; 90 v. Suiker, 20 coll. Koopmanschappen, 1 partij Letterhout, Order.

CURACAO, Ouwehand, Hunderen: 1 k. Cochenille, 3 b. Wol, 1 vtj. Gommadragant, W. I. Maatschappij; 1 k. Koopmanschappen, 3 b. Wol, 3 v. Oranjeschillen, 56 b. Tabak, 1,744 st. Geelhout. J. J. van der Meulen Jr.; 14 v. Oranjeschillen, 1 k. Wol, 43 b., 1 k. Tabak, 5 cer. Indigo, B. & H. Veltman; 1 k. Sigaren, 2 v. Oranjeschillen, 57 b. Tabak, I. J. Texeira de Mattos; 3/1, 40/4 k. Sigaren, L. P. Muller; 3 v. Zout, 10/4 k. Sigaren, Kerkhoven & Cotinho; 2 koff. 1 k. Koopmanschappen, Buijs de Bordes & Jordan; 3 pakk. 22/1, 3/8 k. Sigaren, 10 v. Oranjeschillen, 1 v. Pekel Limoenen, 1 k. Yzerwaren, 3 b. Wol, Order.

FERNANDO PO, Baack Ezn., Elmina: 436 v. Palm Olie, 1 partijtje Ivoor, J. Boelen & Comp.

SALONICA, Millinovich, Eclipse: 1 lad. Rogge, Order.

PILLAU, Grönnestad, Charlotte: 32 l. Tarwe, L. Hoyack & Comp.

DEMMIEN, Mellema, Jonge Tjalling: 41 l. Tarwe, Wed. F. van Heukelom & Zoon.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Gepraaid: Den 2 Julij op de hoogte van Kaap de Gale, Mijsterij, Kapt. ...., van Livorno n. Antw.

Kapt. Borchers, van Tjilatjap in Texel binnen, rapporteert den 17 Julij op de hoogte van Wight gepraaid te hebben, de schepen Stad Tiel, Kapt. Chevalier, en Woltemade, Kapt. Guijt Jr., van Amst. n. Bat., benevens een schooner toonende Rotterdamsche Collegie vlag No. 214.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL, 21 Julij, W. Z. W.; Kapt. Luit. Tadsen, Kemphaan, Z. M. Brik, Helvoet, Gesleept door de Stoomboot Kinderdijk. - J. van Duin, Amstel, Bat. - B. J Doornik, China, Probolingo. - J. Greij, Medemblik, Lond. - A. P. Schoonhoven, de Visscherij, id. - L. E. Koning, Stad Almelo, Hull. - D. Ouwe hand, de Hoop, id. - W. Goldsmith, Friends, Newcastle.

VLIE, 19 Julij, W. Z. W. — Z. Z. O. — N.; P. P. Dijkstra, 5 Gebroeders, Christiansand. — 20 Julij; J. Piekenpack, Pegasis, Archang. - J. B. Biel, Juliana, Dantzig.

HELVOET, 21 Julij, W. Z. W.; T. H. Buckham, Eglantine, Newcastle. - C. Ward, Jane Jackson, id. - J. Robinson, Thomas & Margareth, Sund. - A. Henrichs, Jones, Greifswald; in 't gezigt een Bark.

BRIELLE, 21 Julij, Z. Z. — Z. W. — W. t. Z.; A. J. Patt, de Vr. Litia, Stockholm.

UITGEZEILD.

TEXEL, 21 Julij; J. Canham, Marij & Ann, Londen. - P. Thomassen, Foreningen, Drammen. - L. Holst, Haabet, Noorwegen.

VLIE, 19 Julij; H. W. Stuit, Geerdina, Hammerfest. - Ch. Christensen, Sandvigen, Arend. - S. S. Brouwer, Harmina, Avontuur. — 20 Julij; W Barfield, Fame, Lond. - H. H. Ebes, Maria, Newcastle. - S. Dawson, Supplij, id. - W. Brown, Waterwitch, Sunderl. - A. J. Moulin. Eugéne. id. - J, Moore, Messenger, id. - G. Coatsworth, Marij & Jane, Id. - A. H. Oldenburger, Gustaaf, Engel. - S. B. Salvesen, Högen, Dantzig. - T. E. Hodne, Activ, Stavanger. - J. H. Cappen, Concordia, Frederikst. - L. Feilberg, Svanen, Dramm. - C. P. Andersen, Haabets Anker, id. - J. A. Waerner, Alida, id. - L. W. Moller, Grimstadt, Arendahl. - K. H. Visser, Beurs van Amsterdam, (e.) Hamb. - J. Nibbe, Maria Amalia, Avontuur. - T. D. Faber, Johanna Mulder, id.

HELVOET, 21 Julij; W. Westro, Rubij, Portsmouth. - J. L. W. Vagt, Speculation, Oostzee. - H. Andries, Frederik Frantz, id. - C. K. Vugt, Alexandrine, id. - P. Henrichsen, Stephanij, id

BRIELLE, 21 Julij; G. Perigo, Johnson, Sunderl. - R. B. Stutvoet, Margar. Gesina, Maldon. - J. K. de Boer, Wemelina, Avontuur. - J. D. Jensen, Flora, id.

MAASSLUIS, 21 Julij; S. Davison, Pultneij, Leith. - E. F. Evert, Generaal von Tun, Newcastle. - P. Gibson, Albion, id - J. Thompson, Thomas, Sunderl. - W. Calvert, Steerwell, Stockt.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

21 *Julij.*			gebl.	22 *Julij.*		4 u.	gebl.
Ned., Werk. Sch. à 2½ pCt.			$60\frac{15}{16}$	$60\frac{11}{16}$	à	61	$60\frac{15}{16}$
Dito Dito	3	»	$73\frac{1}{16}$	73	»	$73\frac{1}{16}$	$73\frac{1}{16}$
Dito Dito op resc.	3	»		7	»		
Dito Dito, . . .	4	»	95¼	$94\frac{15}{16}$	»	95¼	$94\frac{15}{16}$
O. I. Leening . .	4	»	94¾	9	»		
Amortis. Syndic.	4½	»	89¼	9	»		
Dito Dito	3½	»		89¼	»	89⅜	
Handel-Maatsch.	4½	»	174⅛	174½	»	175½	175
Haarlemmermeer	5	»			»		
Aand. Rijn-S. .	4½	»	115	115	»		
Aand. Holl.Sp.M.		»			»		
Belgie	4½	»			»		
Dito	2½	»			»		
Dito bij Rothsch.	2½	»			»		
Spanje, L. b.A.v.85£	5	»	20	20	»	20⅛	
Dito bij dito, o. st.	5	»	19⅛	18⅞	»	19⅜	
Dito	3	»	37⅛	37⅞	»		
Dito Binn. à 6 m	3	»	32⅜	32½	»	$32\frac{13}{16}$	32¾
Coupons Ard. . .		»	18¼	18⅜	»	18¾	
Passive		»			»		
Deferred		»			»		
Fransche Uitgest.		»			»		
Portugal, te Lond.	3	»	47¾	$47\frac{11}{16}$	»	48	
Dito Dito	4	»	$46\frac{9}{16}$	$46\frac{9}{16}$	»	46⅞	
Dito Bnl. à 1 Cnt.	5	»		49½	»		
Rusl. Obl. H. 1798 & 1816	5	»	107	107	»		
Dito dito 1828&29	5	»	106	106	»		
Ct. bij d. 1831&33	5	»	96⅞	97¼	»		
Dito bij Hope. .	4	»	90⅞	90⅞	»		
D. bij Stiegl. en C°.	5	»	89⅛	89⅛	»	$89\frac{3}{16}$	
Cert. te Hamb. .	5	»			»		
Inschr. in Assign.	6	»			»		
Cert. van dito .	6	»			»		
Polen, Certific . . .	4	»			»		
Dito A. m. L. fl. 300		*f*			»		
Dito Dito . . fl. 500		»	144		»		
Amerika. Phil. bank	6	pCt.			»		
Dito	5	»			»		
Dito Bank-Actien		»		$5\frac{1}{16}$	»		

Braz. 5 pCt. 87⅞; Mex. nieuw 5 pCt. 27¼; Peru 22¼, ½; Gren. 1 pCt. 22¼; Venezuela 2 pCt. 44⅛.

Koers van het Geld: Beleening 3¼ pCt.; Prolong. 2½ pCt. Wissel-Disconto 4 pCt.

Wisselkoers.

Parijs 2 m. *f* 56¾. — kort. *f* 57⅛. — Petersburg — *f* 188. — Weenen — *f* $36\frac{5}{16}$. — Frankf. — *f* $100\frac{11}{16}$. — Hamburg 2 m. $35\frac{5}{16}$. — kort. *f* 34¾. — London 2 m. *f* 12, 15. — kort. *f* 12, 25.

AMSTERDAM, 22 Julij.

Koffij. De vraag naar goede soorten is aanhoudend, echter de prijzen dezelfde; geringe en onzuivere kwaliteiten zijn niet te plaatsen.

Suiker. Melissen zijn tot de verlaagde prijzen meer gekocht — daarentegen blijven ruwe suikers zeer flaauw.

Ryst is wederom meer gevraagd en zijn iets hoogere prijzen aangelegd, doch is de omzet niet groot.

Andere artikelen zonder verandering — Raapolie 6. w. *f* 29½, vliegend: *f* 28¼, Sept., Oct. *f* 28½, ¾ — Nov. Dec. 29, ¼. — Lijnolie 6 w. *f* 28, vliegend *f* 27. — Koolzaad in een doen, polder *f* 276; Westlandsch *f* 276, Betuwsch *f* 285, Zeeuwsch en Overmaasch *f* 294.

GRANEN.

Tarwe in entrep. 126 ℔ R. Odessa Poolsche *f* 275 — 128 ℔ Rostocker *f* 300 — in cons. 128 ℔ O. B. Poolsche *f* 330 — 120 ℔ P. O. Vriessche *f* 280 — 123 ℔ N. dito *f* 285 — 117, 118 dito *f* 250, 253 — 122, 125 ℔ B. Poolsche *f* 298, 310 — 126 ℔ dito *f* 315 — 129 ℔ O. B. dito *f* 340 — 130 ℔ W. B. dito, *f* 340 — 132 ℔ W. B. dito *f* 360 — 131, 132 ℔ Rostocker *f* 326, 330 — 128 ℔ P. Wharener *f* 310 — 123 ℔ Petersb. *f* 240 — 128 ℔ Mecklenb. *f* 300 — 128 ℔ B. Poolsche *f* 324.

Rogge in entrep. 122, 123. 124 ℔ Rostocker *f* 240, 243, 246 — 117, 118 ℔ N. Pruiss. *f* 227, 230 — 119 ℔ Deensche *f* 217 — 118 ℔ N. Pruiss. *f* 232 — 120 ℔ dito *f* 245 — in cons. 120 ℔ Pruiss. *f* 247 — 121 ℔ O. dito *f* 264 — 121 ℔ dito *f* 260.

Garst N. Zeeuwsche Winter *f* 155.

Tarwe met veel handel tot iets hoogere prijzen.

Rogge *f* 5 à *f* 7 hooger met goeden handel.

SCHIEDAM, 21 Julij. *Genever*, het Nederl. Vat, zonder Fust, *f* 19,50; Amsterdamsche proef het Ned. Vat, zonder Fust, *f* 20,75 zonder de belasting.

INGEZONDEN STUKKEN.

MEDEDEELINGEN UIT MIJN DAGBOEK.

Den 3 Julij. O! die eeredienst van den genie, die eeredienst van den genie! tot welke zonderlinge gevolgtrekkingen leidt zij niet! Die in »de Gids" van deze maand mag weêr meêtellen. Het wordt u bang om het hart, de beteekenis van zulke taal eenigzins dieper indenkende. Welke verwarring! Ik zal de bedoelde plaats even afschrijven:

»Johan Huss werd de martelaar der individuëel-christelijke vrijheid, tegenover de aanmatiging der Kerk; Johan von Pomuk (de H. Joh. Nepomucenus) de martelaar van de onafhankelijkheid der Kerk, tegenover de tyrannij van den snoodsten woestaard, köning Wenzl IV." Nu komt de aardigheid: »Beide, heb ik besloten, in de galerij *mijner* heiligen op te nemen; — maar *beide*." (*) Het zal een curieus schouwspel opleveren, die *beide* rustig naast elkander te zien hangen: maar en faits de curiosité mag men van de belijders der eeredienst van den genie nog wel raarder dingen verwachten!

Om, maar iets te noemen — wat is er curieuser, dan hunne eeredienst zelve? Elke andere eeredienst veronderstelt een voorwerp, dat vereerd wordt en eene naauwkeurig bepaalde wijze, waarop men dit voorwerp der eeredienst vereert. Zoo was Jehova het voorwerp der Joodsche eeredienst; en de gansche oeconomie van den Joodschen staat, de gansche inrigting van het leven der Joden duidde de wijze aan, waarop zij hunnen driemaal heiligen God vereerden; — zoo is, in het Katholicisme, Christus, de Zoon Gods, de grondslag en het middelpunt der Kerk, welke Hij gesticht, en aan welke Hij Zijnen Geest tot aan de voleindiging der eeuwen heeft toegezegd, en alzoo het voorwerp der eeredienst van hen, die tot ledematen Zijner Kerk geroepen zijn; achttien eeuwen hebben over de geheele uitgestrektheid der aarde verkondigd, hoe men deel neemt aan de hulde, Christus in Zijne Kerk aangeboden. Het Protestantisme zelfs, schoon het alle gezag ontkende, en dus eigenlijk de magt miste, de geesten in ééne rigting, tot één doel te vereenigen, het Protestantisme zelfs bleef lang volhouden, dat Christus het eenig voorwerp was zijner vereering, en Hij en Zijne waarheid gezocht en zoekende vereerd moest worden in het Bijbelwoord. Elke andere eeredienst alzoo heeft een voorwerp, dat vereerd wordt en eene met haar wezen innig zamenhangende wijze, waarop dat voorwerp vereerd wordt; niet aldus echter de eeredienst van den genie.

De eeredienst van den genie heeft geen bepaald voorwerp; en, heel gevolgelijk, dus ook hoegenaamd geene bepaalde wijze van vereering. Maar in plaats van één bepaald voorwerp, heeft het duizend voorwerpen, voor welke de ingewijden nederknielen. Het is een waar veelgodendom! Mozes is een groot man geweest; Christus is een groot man geweest; Constantijn is een groot man geweest; Mahomed is een groot man geweest; Charlemagne evenzoo; Luther evenzoo; Strauss evenzoo; Kant almede; Goethe niet minder; Hegel niet te vergeten; ook niet Johannes Ronge — dat zijn hare goden, met duizend anderen nog daarbij: leve de genie! hulde den genie! verga het vooroordeel!

Welke verbazende stoutmoedigheid en geestkracht bij hen, die aldus durven spreken! Arme stumperts, die we zijn, ik en mijns gelijken, die altijd begrepen, dat het niet voldoende was ingrijpend en doortastend te zijn, om geëerd te worden als man van genie, maar die daarbij nog vorderden goedheid en waarachtige vruchtbaarheid in hem, wien wij gaarne dien eerenaam geschonken zagen! Arme stumperts, die we zijn, dat we eenig onderscheid maakten tusschen de weldoeners der maatschappij en hen, die aan haar eene vernielende hand dorsten slaan; dat wij bijv. eenig verschil meenden te bespeuren tusschen Hem, den Godmensch, die zich, om de wereld te verlossen en zalig te maken, mededeelde aan ons, en Zich aan ons mededeelende, de menschheid van een hooger leven doortrok, en eene orde stichtte in de maatschappij, welke, daar Hij zelf er het middelpunt van is, oneindig verheven is boven de natuurlijke orde, en de gelukzaligheid van het paradijs overplant op de aarde, — arme stumperts, dat wij eenig verschil meenden te bespeuren tusschen den Godmensch en hem, den vermetelen, die niet, gelijk men beweert, de door Christus gevestigde orde louterde, maar haar ten eenenmale verwierp, en in hare plaats stelde niets dan de grootste wanorde (*), welke laatste, en wie weet hoe spoedig reeds? zich in den vinnigsten strijd tegen alle maatschappelijk bestaan zal oplossen! Arme stumperts! dat we een verschillenden maat hebben ter waardering van het *goed* en het *kwaad*; — dat we het niet van ons kunnen verkrijgen eene gelijke hulde te schenken aan God en den Duivel! Intusschen *proficiat* met hunne verbazende stoutmoedigheid en geestkracht: ik juich in mijne onnoozelheid!

Wat zijn zij toch anders, die stoutmoedigheid en geestkracht, dan de vruchten dier trotsche onverschilligheid, welke onder het voorwendsel, van in geene andere dienst te staan, dan in die van zich zelven, dan in die der zelfstandige rede, zich los heeft gemaakt van alle voorwerpelijke waarheid en goedheid, zich onafhankelijk heeft verklaard van, zich vijandig heeft tegenovergesteld aan alle openbaring der oneindige waarheid en goedheid in het stof, zich vijandig heeft tegenovergesteld aan alle gevestigde orde, en die in haren overmoed, slechts eene betuiging van goedkeuring over heeft voor hen, die de gevestigde orde op eenigerlei wijze, welke dan ook, aan het wankelen zoeken te brengen? Of die strijd tegen de gevestigde orde eene ontwikkeling ten goede, of eene poging van ontbinding en vernietiging is — wat raakt het hun! daar is verzet, daar is opstand van den zwakken tegen den magtigen — dat is hun voldoende! — en Jan Huss, uitroepende, dat »er hem niets beters te leeren viel, dan wat *hy* vooruit had gezet," en daardoor zich in zijne verwatenheid aankantende tegen het gezag der Kerk; en de H. Johannes Nepomucenus, de nederige man, die tot driemaal toe voor het episcopaat bedankt, waartoe zijne deugden hem geroepen hadden, weigerende het geheim der biecht van de koningin Johanna aan haren echtgenoot, den koning Wenceslaus, te verraden — beide verzetten zich, beide verweeren zich tegen het gevestigd gezag, beide zijn revolutionnair — ergo aan *beide* eene plaats onder de heiligen der eeredienst van den genie! Het is het toppunt der ongerijmdheid; ja, maar het is, helaas! niet anders!

Evenwel, *nil desperandum!* niet gewanhoopt. V. heeft gelijk, wanneer de trotschheid zulk eene hoogte bereikt heeft, is haar keerpunt zeer nabij! R.

(*) De Gids, Dl. X, Mengeliagen, bl. 292.

(*) Zie »de Katholiek" Aflev. Junij 1846, in zijne beoordeeling van *de Geschiedenis der Hervorming*, door B. ter Haar.

ADVERTENTIEN.

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.